

uspřádána veliká výprava. Já jsem jeden z nich, že se s manželkou pojedeme svoji zemí navštívit. Však i Kamburha se má v důvěrné chvíli, že také do staroslavné české vlasti se podívá, jakož i jeho jiných. Domnívám se, že nevezme dlouho, kdy se ta příležitost naskytne a větší těší se na ten okamžik, aby již mohl vydat na cestu do té naší Matičky Prahy. Nieméně já bych zapomněl na svůj domov, tam co říkájí o "hunas"—Donazlie. Ach, kam se poděly staré zlaté časy, kde jsou ti do starých zákopníci — co na srdci, na jazyku a to platí a s tím člověkem nejdále dojde a nejít ku předu nýbrž čeká, až ho zavolají. Já mně vždy říkával dobrý můj přítel, J. A. Hill — však ho znáte, že dobrá duše! Můj bratr Tomáš z Lawrence také někdy dopíše do "Pokroku", jen že mu to zme vždycky tuze dlouho — ale bít, jak se říká, "neověřím", neboť on také musí dělat, všeho dobře vidět a pak teprve uvěřit. Očekávám, že zaše v příštím čísle dojde. Tak přeješ všem čtenářům a milé redakci "Pokroku" mnoho zdraví a nové české Republice "Sláva a třikrát do žítí!" volá —

Josef Jicha.

DENTON, MONT., 31. prosince 1918. — Čtená redakce! Budte tak laskaví a uveřejněte těchto několik řádků z tohoto zapadlého skoutu. Dne 30. prosince rozloučil jsem se se salony. Však to byl nával, neboť každý kupoval různé lahůvny, aby alespoň na nějaký čas byl zášobou proti těm nebezpečným španělským influencím, aniž by byl při tom hleděl na jejich cenu. Korálky se prodávaly za \$8.00 gallon až taky za \$12.00. Še se prodávalo jako medicína. Čase máme jeden příklad, jak se naše svoboda obmezují krok za krokem a jestli si nedáme dobrý pozor o každé volbě, pak nás ti naši prohibičníci úplně opantují a naše demokracie bude ta tam. Inu, co si většina přála, tak to dneska mají a jestli jsou spokojeni, to je otázka a to oni sami nejlépe vědí. Sám jsem byl proti prohibiči, ale jsem dnes spokojen, neb vím, že jsem spokojen být musím a nic jiného mně nezbyvá a že jsem se též zafotrotil, to se samo sebou rozumí. Když mne zde navštívil někdo z oprasky, tak musí být přece někomu na zub! Influenza též zde zle půdila, neboť zde zemřelo mnoho lidí, zvláště mladých. Nyní ale už se zdá, že chřipka poněkud. Po nás jsme měli velmi krásné a suché a teplé po celý měsíc prosince a až dneska, co toto píše, padá sníh a mraz. Zaslám \$2.50 co předplatné na "Pokrok" za pana J. A. Zemana, Denton, Mont. — Přejí všem čtenářům a milé redakci "Pokroku" a etné redakci: Šťastný a veselý nový rok!

W. J. Kotas, váš krajan z Montany.

PORTLAND, ORE. — Čtená redakce "Pokroku"! Jest tomu dlouhý čas, co jsem něčeho nepsal, až nyní, kdy mám právě trochu pohody, tak že vám mohu sdělit o cestě do Portland, Ore. Četl jsem častěně popisat dojmy z cesty mezi Cheyenne, Wyo., přes celý stát Idaho. Po této cestě už je mnoho krajanů a ty to asi nebudete znát, avšak mnoho jiných čtenářů bude žadostivo zvěděti, jak asi ta krajina vypadá. Vyjel jsem ze Cheyenne, Wyo., na večer, tedy jsem tu část neviděl, až teprve druhý den ráno, jak se rozednilo, tu hned se rozhlížím, co se dá vidět — a co! Inu, samá americká přáčka a suchopárná; města se ztrácejí a jsou co nejdál od sebe, by společnost nestavěla stanice na darmo. A čím dál, tím hůř! Místy to není ani možná, by i ty kobyly a ten jiný hmyz se uživil, a tak jedeme sta mil. Místy jsou ovšem touné i praměny, kde i něco dobytka a ovcí je k spatření, ale málo na tu rozsáhlou krajinu. Lesy žádné a jen nějaká houštiná při potůčkách, pak se přejede několikrát řeka Snake, též bez lesů, všude jen kamenné břehy a písečná údolí. Místy se zavodňují jeřolí, co se dá, ale nejsou to ty krásné Greely, Colo., neb Hood rozsáhlé zavodňovací kraje, jako River Valley, Oregon a jinde, nýbrž pouze úzounká dlouhá údolíčka, tak že místy kdyby náš Sokol vzal tyé a rozeběhl se, tak by to lehkou přeskočil. A tak to bě-

ží opět několik set mil; pak se Snake řeka opustí a přijede se, kde počíná Unatila řeka v Idaho a Oregonu, kde jsou zase ta samá políčka rozlohy jako dlaně a to ty vychvalené zavodňované stodollarové pozemky. Čím blíže k městu Pendleton, tím jsou místa lepší a více lesů, až konečně se jde skrze samé lesy v úzké úžlabí. Město Pendleton jest v pěkné krajíně a v jeho okolí jsou pěkné farmy. Pak se opět přijede do rozsáhlých pískoven a dlouho se jede, až se přijede ke Columbia řece, kde jedeme Oregonem. Podél řeky jsou dosti mokré nížiny; přejedeme několik tunelů, lesů přibývá. Jsme v západní Oregonu, přejedeme Hood řeku a mnoho malých stanic a městeček až za nedlouhou jsme v Portlandu. Ano, Portland, město ráží. Sám jsem se přesvědčil, neb jsem zde od posledního máje. Ruže všem rostou všude, ale tak dlouho ne, aniž mají tolik škůdců. A dosti jich kvete ještě v listopadu. Účel této části dopisu jest, byste si nedělali naděje na západ a připlatili \$5 na akr vašeho domova, neb už nejsou zdarma žádné pozemky, jež by byly dobré k farmaření. Abych popsal celé místo a stát, jest nemožno, neboť jest tu rozdílná půda a počasí. Zde jest to obrácené s Nebraskou — východ suchý a západ mokrá, kdežto u vás západ suchý. O farmaření ničeho nevim a pokud jsem mluvil s krajany, tak se jim dosti dobře daří. Čím blíže k Tichému moři, tím jsou větší lesy a škoda těch, které shorí. Doufám, že mnoho z vás byste přijímali asi 10 kotků smrkového, čili angl. fir a spruce. Zde se lesy hubí k vůli polím. Jaké to potěšení jíti hustým vysokým lesem; v Oregonu a Washingtonu jsou tak husté a vysoké, že kdyby stromy posekal na sáňové dříví a srovnal, tak by úplné pokryl zem 9 stop vysokého, úplné, že by zem nebylo vidět. — (Pokračování příště.)

Jan Znamenáček.

TRYON, NEBR., 30. prosince 1918. — Čtená redakce "Pokroku"! Příložen zaslám vám předplatné na "Pokrok", při kteréžto příležitosti dovoluji si napsat pár řádek o té naší úrodě, jež letos byla uchazejší; pšenice sypala od 20 do 45 bušlů po akru; té se ale zde málo seje. Nejvíce žito, jehož se seje zde na tisíce akrů a to sypalo od 8 do 18 bušlů po akru; oves, 30 až 45 bušlů po akru; žemčat bylo letos málo a kukuřice jest rozdílná — jak kdo si jí hleděl; jest však dobré jakosti a sype od 20 do 45 bušlů po akru. Asi polovina jest již vybraná a druhá polovina bude asi čekát do jara, neboť jest teď zavata, sněhu máme zde dost, tak že se nemůžeme ani nikam pro závěje dostat a co toto píši, krásně se sype a vítr ho soupe sem tam a dělá z něj závěje. Nevím, jak to dlouho bude trvat. Zaslalo 22. října a teď do toho padá sníh; má pěkně ustláno, ten už zůstane ležet celou zimu. Drobné obilí jest krásně urostlé, tak že je vyhlídka na hojnou úrodu. Abych nezapomněl, jistý Thompson u Ringgollu pozbyl rozumu a nevědě, jak si ho vynahradiť; vzal tudíž sekeru a sekl se pětkrát do hlavy ostrým. Lékařům povídal, že je blázen a aby šli od něho, nebo že je zabije také. Jak jsem slyšel, lékaři mu vyjmou kus kosti a snad také něco mozku a poslali ho do Norfolk, Nebr. Jest však malá naděje na jeho zahození. Byl to celkem dobrý rolník. Co se týče španělské chřipky, tu tu rádi dosti zle a vyžádala si několik obětí. Školy jsou zavřené, nevim, kdy začnou učít. Až snad na jaře, až bude hůně přít. Zde to máme letos dosti zlé, není zde žádného lékaře od podzima, kdy odejel do Kalifornie v zájmu svého zdraví. Do North Platte máme 45 mil a do Sapleton 35 mil, což je velká vzdálenost hledat lékařskou pomoc. V našem okresním městečku bylo u dobrého lékaře, neboť by měl stále co dělat, ježto by měl velký okrsek na všechny strany a dělal by dobrý obchod. Lid by si ho vážil; každý byl zvyklý mít lékaře po ruce. Letního času to ujde, ale teď, když je sněhu, jest nucen konat cestu kočmo a to vezme dlouho. Musím ukončit a přejí etné redakci a všem čtenářům šťastný nový rok a "Pokroku" hojnost nových odběratelů. V čtete vás —

Frank Smolik.

WINNER, SO. DAK., 1. ledna 1919. — Ponevadž rád čtu, ac ne rad píši, a ze zdejšho okolí žádnou zprávu není slyšet, tu jsem se přece odhodlal něco napsat. Předně, abych se zmínil o zdejšho krajíně. Ta si dobývá svoje dobré jméno zpět. Když byl okres Tripp, S. D., otevřen, ukazovala se uae velká vyhlídka do budoucna. Když však osadníci počali se usazovat, přišly čtyři hodné suché roky. A tu každý, kdo peníze měl a mohl odjet z téhle krajiny, tak to udělal. Však hodné bylo těch, kteří zde zůstali. Mnozí mohli odjet do svých starých domovů, ponevadž vlastnili farmy na vyhled; však neudělali tak. A myslím, že niko z nich toho nelituje, neboť v těch snehých letech náramně se vyplácelo dobytčářství. Když však přišly roky mokřejší a úrodnější, teprve jakoby se krajina počala oživovati. Stále přibývalo nových osadníků. Přišli osadníci a to právi farmáři, kterým se nezamlouvalo placení vysokých rentů ve starých krajínách a podobně. Každý, jak mu poměry dovolovaly, kupoval dobytek, ježto v zdejšho krajíně viděl dobrou vyhlídku na dobytčářství. Když však i úrody počaly se ukazovat, mnoho jich vyprodal dobytek a počalo farmařit. Nechali si jen krávy pro dojení. Jsem jist, že by niko, jenž zde byl před 5 léty, zdejšho krajínu nepoznal. Většina pozemků v okolí Winner byla vlastně pro Indiány, na malou výjimku domovů. Nynější dobou jest země prodáná a zbrechována na úrodné farmy. Indiánské pozemky bylo hodně vykupeno a dosti velký počet zrentováno na malé splátky od vlády, které se rentují na 5 let. Mnohé farmy mají krásné výstavnosti, místy najdemé také stavby dosti špatné. Každý staví jen dle své možnosti. Jest zde hodně farem, pole, pastvny a vše by bylo v pořádku, však nejoblíbnější, co zde schází, jest dobrá voda. Místy jest hodně špatná, neb i žádná. Letošní úroda byla dosti neúspěšná. Nejlépe se zde daří ozimé obilí a korna. Pšenice vydala od 10 do 40 bušlů. Žito rovněž tak; však korny byly rozdílné. Kdo je měl v novém pozemku, neudělaly zrno dobré, ponevadž nedostaly v červnu dešť. Však, kdo již měl ve starém vzdelaném poli, tak mu vydala od 25 do 50 a i přes. Myslím, že o okresu Tripp jsem toho napsal dosti. Aby si některý nemyslel, že dělám agenta pro zdejšho krajínu, od toho jsem hodně daleko. Musím podotknouti, že zdejšho krajína jest hodně uchazežná a národně uvědomělá. Nejsme o mnoho pozadu za Čechy, kde jsou tržní usazení a zámožní a pod. Jsou zde většinou začátečníci. Vyjma spolku Z. Č. B. J. máme též spolek Českého Národního Sdružení, od kteréhožto spolku pořádal se bazar. Žel, nevyvedl se, jak jsme očekávali. Když jednou sněhla přijde, tak se jí hned nezabavíme. Prvně měli jsme odhlasovaný bazar 28. října 1918, však ten den se prodávala 4. půjčka Svobody. Na ten den byly všechny stovy v městě zavřeny až do 6 hodin večer. A každý dosti byl naplněn návštěvníky, kupujícími bony Svobody. Za druhé, aby mnohým nenapadlo, že pracujeme proti pájčce Svobody. Mnohý šel by na bazar a nekoupil by bony Svobody a opáčen. Proto, aby se všem nedorozumění předešlo, rozhláši jsme se odbyvat bazar na den 12. listopadu. Přišlo však to, čeho jsme se nejméně nadáli. Přistěhovala se do našeho kraje zle řádící španělská chřipka, jak je všeobecně nazývána. Proto byli jsme nuceni změnit celý náš program. Já jsem si rozebral tickety na báz a prodávali je ku předu ve prospěch bazaru. Když v tom přišlo městské nařízení — všechno ve městě zavřítí a všechna shromáždění zakázána. Náš bazar již odložen nemohl býti. Proto se rozhodli, ať to dopadne jakkoli. Výprodej věcí, darovaných na dražbu, odbyval se za městem. Následkem nemocí mnoho lidí se nesúšťastno. Však, kdo tam byl, nikdo se nechal zahodit. Výsledek bazaru byl dobrý a doposud se vybralo přes dva tisíce dolarů. Však stále lidé přispívají jak mohou; \$2,000 jsme již odeslali Českému Národnímu Sdružení. Jak se nemocí utíká, v čase nejkrajšho chceme ve prospěch Sdružení pořádati báz, který jsme byli nuceni odložit následkem nemocí. Doufám, že nějakou část ještě vybereme. Taky jsme pořádati sbírku na Národní

Severový léky udržují zdraví v rodině.

Kašel

at' u dítěte či dospělých, neměl by býti nikdy brán na lehkou váhu. Znamenat obyčejná, že jest touto dobou z nastoužení a proto se má tomu jiti ihned na kofen. Nechybíte nikdy, jestliže ihned počnete brát

Severův Balsám pro plíce

(Severa's Balsam for Lungs). Jest to lahodný lék proti kašli, nastoužení, křečovitému zákrutu, chraptivosti a bolavosti hrdla. Doporučuje se všele dospělým, dětkám i nemluvněťům. Cený 25 a 50 centů, všude v lékárnách.

Severův český kalendář na rok 1919 jest nyní všude v lékárnách rozdáván. Žádejte jej u vás v lékárně, aneb píše přímo na

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

daň, která přinesla okolo \$250,00. Však, že nejsou všichni Češi stejní, přesvědčil jsem se pořádným bazaru a vybráním Národní dáne. Mnozí, ac ne zbyť nemají, přispějí dle své možnosti — od \$1,00 do \$25,00. Smutným jest, že jsou mezi námi také Češi zámožní, kteří však nepřispějí ani centem. Řekli — na takovou věc my nepřispíváme. Nevím, jak takový člověk může se zvat Čechem. Za Čecha se počítat, české noviny číst, mezi Čechy se hlásit — však pro českou zem nezbyvá mi ani dollar, což jest hodně smutné. Jakou láskou k české zemi, k českoslov. vojsku se může, honosit takový člověk? Mnohý českoslov. voják zanechal sodinu se vším, co mu bylo drabé a milé a se rozloučil a šel nasadit svá práva proti jeným děl nebo otravných plynů a pod. Nezdálo se mu, že obět na oltář vlasti přináší. Nedbá ani, bude-li mu lopotáno vrátiti se ku svým milým, neb ne. Jakou radost počítuje v srdci svém každý českoslov. voják, že jeho snahy a tužby nebyly marné, neb dnes českoslov. národ jest osvobozen od tyranie černožluté monarchie a vlávu jiných živlů, jež nedovolily lidu volně dýchat. Však sláva našim vůdčím, kteří nedbali času, po případě ni ztráty života neb vězení. Poučovali lid, kde a jak mohli; ze začátku v tajných schůzkách — stále více a více. Dnes, myslím, že lid může myslit a mluvit rovně a volně, neb se nemusí nikoho bát. Poslední rok, co jsem byl ve staré vlasti, poslouchal jsem řeč T. G. Masaryka, nyní presidenta československých zemí. Kdo tenkrát jeho řeč poslouchal a řeči rozuměl, zajisté si vybral mnoho věcí k nynějším událostem, neb hned tehdy z jeho řeči bylo pozorováno, že pracuje pro sjednocení československých zemí. Ovšem, že nemohl mluvit otevřeně, musil vše pouze naznačit. Hlavní v jeho řeči bylo sorganisování dělný lid dohromady, jenž za dřívějších časů byl více jako otrok. Ze jeho snahy a tužby a obětí nebylo nic, dokazuje českoslovanská armáda. Pročť volám: Češi, kteří ještě jste nepřispěli ničím na Čes. Nár. Sdružení, nechte se zahanbit, neb myslím, že v každé osadě jest úplný záznam, kdo čím a jak přispěl. A ti, kteří se za národ stydí, v čas jeho znovuzrození, budou v opovržení, až národ nebude pomoci potřebovat, což také jednou přijde. Myslím, že pro dnešek jsem toho napsal dost. S pozdravením na čtenáře a čtenářky. John Vávra.

Pravé blaho.
Přejí Vám, aby Nový rok přinesl Vám kžené blaho, ne zlata klam, nýbrž nezměrné blaho, spočívající ve štěstí a zdraví! Tak pravivá mnoho novoročních listků, a není sporu, že štěstí a zdraví jsou tím pravým blahem. A tu čtete dopis, který nám poslala p. Anežka Vančková, Eager Place, Baltimore, Md., dne 20. prosince 1918: "Trpěla jsem po dlouhý čas mrzutostí, nic mne netěšilo, až Trinerovo Léčivé Hořké Víno vrátilo mi veselou mysl, i cítím se jako znovuzrozená." Rozmrzelost, bolení hlavy, nervosa a pod. bývajjí pravidelně působeny žaludčními poruchami, a v takovém případě Trinerovo Léčivé Hořké Víno dělá divy. V lékárnách. \$1.10. — Pro ozobenění, vynuknutí, otky, reumatické a neuralgické bolesti, bolení v kříži atd. není lepšího prostředku nad Trinerův Liment. 35 a 65 v lékárnách, pošlou 45 a 75c. — Joseph Triner Company, 1333-1343 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. — Adv.

Bývalý president Theodore Roosevelt uložen do hrobu za jednoduchých obřadů

Tisíce lidí přišlo vzdát poslední poctu velikému občanu.—Přední muži národa sůčastnili se jeho pohřbu.

Oyster Bay, N. Y., 9. ledna. — Theodore Roosevelt odpočívá dnes na pahorku prstičkého hřbitova nedaleko venkovské silnice, po které krácel tak častokrát ve svém chlapeckém a mužném věku mezi svou residenčí na Sagamore Hill a tichým městečkem Oyster Bay. Praviděpodobně žádný bývalý president Spojených Států neměl tak prostičkého pohřbu a tak jednoduchých obřadů, za kterých plukovník Roosevelt uložen byl včera na hřbitově na pahorku, jenž vznáš se nad přílínou Long Islandu. Nedostalo se mu okázalých vojenských a námořních poet na cestě k věčnému odpočinku, poněvadž jeho a jeho rodiny přáním bylo, aby pohřben byl tak, jak pochovávan bývá soukromý občan, který necení si žádných nároků na zvláštní výsady. Nieméně americký národ a cízí vlády taktéž poslaly svoje zástupce k tomuto pohřbu, stejně jako státa k věčnému odpočinku. Tito čelní muži národa a státa se shromáždili v malém episkopálním kostele, kde provedeny byly obvyklé pohřební obřady, provázené četním modlitby a slov písmu. Nebylo tu žádných řečí, v kterých mnoho mohlo býti řečeno o zesnulém. Nebylo žádného zpěvu a žádné hudby. O poledních shromáždila se na domovně Sagamore Hill celá rodina Rooseveltova, s výjimkou dvou synů, podplukovníka Theodore Roosevelta ml., a poručíka Kernita Roosevelta, kteří jako vojáci nacházejí se v Evropě, ku krátké soukromé modlitbě u rakve, v které uloženy byly tělesné pozostatky velkého občana. Rakvy zahalená byla do bitevných vlajek, pod kterými plukovník bojoval jako drsný jezdec na kubánské půdě před více jak dvaceti roky. Rev. Dr. George E. Talmage při této příležitosti proměnil několik slov útěchy, což byla konečná slova k paní Rooseveltové, ježto sama nedoprovázela průvod ke kostelu a hrobu na Young's Memorial hřbitově. V obydli na Sagamore Hill jenom členové rodiny Rooseveltovy byli přítomni. Rakvy nacházela se v prostulném pokoji trojeří, které plukovník shromáždil z celého světa. Odtud pak vynesena do povozu služebnictvem, načež nastoupena byla cesta ku chrámu. Sněhové vločky se snášely v té chvíli k zemi a padaly hustě, tak že ve chvíli krajína pokryta byla sněhovým ruhášem, ale po nějaké chvíli slunce prolomilo se olověnými mraky. V čele průvodu nacházeli se poličníci na kofen, poslaní z New Yorku, aby sloužili jako čestná stráž. Kolem kostelíka shromážděni byli spoluobčané Rooseveltovy, kteří nemohli vstoupiti do chrámu, kam mohlo se shromážditi toliko 500 osob. Stáli s obnaženými hlavami, když průvod přicházel a tiše nastoupili cestu ke hřbitovu po skončených obřadech. Smutek se zračil v jejich tvářích, ponevadž loučili se se spoluobčanem, kterého milovali a jenž upřímně byli oddáni. Mezi účastníky pohřbu nacházeli se: Místopresident Marshall, jenž zastupoval presidenta Wilsona; generál Peyton C. March, náčelník generálního štábu armády; admirál Winslow, sekretář Lane, William Howard Taft, C. E. Hughes, Elihu Root, senátor H. C. Lodge z Massachusetts, major generál Leonard Wood, místodominírál Gleave, Henry L. Stimson, jenž byl sekretářem války v kabinetě Rooseveltově, guvernér A. E. Smith z New Yorku, mluvčí Champ Clark a bývalý mluvčí J. G. Cannon, jakož i zástupci domu zástupců, senátu a různých korporací státu New Yorku. Taktéž diplomatické sbory ve Washingtoně byly zastoupeny. Mnoho květinových darů bylo posláno na rakev bývalého presidenta a mezi nimi i květinový dar

presidenta Wilsona. Lot, který Roosevelt zvolil si za místo pohřbení, nachází se na nejvyšším místě prostého hřbitova.

Tři další státy schválily prohibiči

Chicago, Ill., 9. ledna. — Tři další státy schválily navržený prohibiční dodatek k ústavě, tak že až doposud devatenáct států návrh kongresu schválilo. Poslanecům sněmovna státu Idaho schválila přídavek v úterý a schválili jej taktéž senát, bude třeba souhlasu dalších šestnácti států, aby byla zavedena prohibič v celém národě. Zákonodárny států Ohio, Colorado a Oklahoma rovněž tento přídavek schválily v těchto dnech. Zástupci likerních zájmů se shromáždili v těchto dnech v tomto městě, aby uzavřeli o zákonných prostředcích, kterými by bylo možno čelití netoliko celonárodní prohibiči, nýbrž i válečnému prohibičnímu zákonu, který má vejti v platnost dne 1. července. Státy, které až doposud schválily konstituční přídavek o národní prohibiči, jsou: Kentucky, Virginia, Mississippi, South Carolina, North Dakota, Maryland, Arizona, Montana, Delaware, Texas, South Dakota, Massachusetts, Michigan, Georgia, Louisiana, Florida, Ohio, Colorado a Oklahoma. Zástupci likerních zájmů přijali resoluci, v které prohlašují, že v zemi nachází se 500 destiléri, v nichž investován byl kapitál v obnosu billionu dolarů, a že tato industrie zhudována byla na základě konstituce v roce 1789, která uznala a povzbuzovala tuto industrii. V resoluci této praví se dále, že nějakých 150,000,000 gallonů whisky a alkoholu je ve skladěních a že na federálních a státních daních zaplaceno bylo nejméně \$5,000,000,000 od přijetí zákona o vnitrozemské daní v roce 1862. Resoluce prohlašuje, že vyezení v platnost zákona o válečné prohibiči a navrhovaného prohibičního dodatku k ústavě bude znamenat zničení majetku těchto industrii a bude současně porušením zásad americké spravedlnosti a konstitučních záruk.

Poláci a Němci prý se dohodli

Rotterdam, 9. ledna. — Poláci a Němci dohodli se na zastavení bojů na schůze v Hohenzalza, dle prohlášení berlinského Zeitung Am Mittag. Časopis praví, že ke schůze došlo ve čtvrtek minulého týdne mezi zástupci Poláků a delegáty z Hohenzalza, Poznaně, Brombergu a Gnesnu.

Matka bývalé rakouské císařovny nesmí do Švýcar

Bern, 8. ledna. — Vévodkyně z Parmy, matka bývalé rakouské císařovny Zity, v doprovodu svých dvou synů, Eliáše a René, přijela včera do Lustenau na pomezí Švýcarska, ale nebylo jí dovoleno překročiti hranice, protože nemá žádných průvodních listů. Vévodkyně, jak se praví, má ve svých tlumocích 20,000,000 korun v bondech a jiných cenných papírech, které má v úmyslu bezpečně ve Švýcarsku uložiti.

Oheň zničil elevator obilní společnosti Nye-Schneider

Fremont, Neb., 8. ledna. — Elevator Nye-Schneider společnosti v Colón zničen byl požárem v pondělí odpoledne, čímž byla způsobena ztráta v obnosu \$5,000. Škoda je plně kryta pojistěním. Rychlým zakročením dobrovolníků uchráněna byla úřadovna a obřadna s dřívím. Jisté množství kukuřice bylo zničeno v elevatoru. Společnost zahájí ihned stavbu nového elevatoru.